

Mint tudnivaló, a földi paradicsom Észak Amerikában van. Legalább is a mennybélien gyönyörű gyümölcsök hazája itt leledzik. Néhány tudnivalót kötelességemnek érzek közölni a magyar közönséggel a Paradicsomról, illetve az itt található gyümölcsökről, ételekről. Hogy tudja milyen igazából egy földi paradicsomban élni. Igaz, mi paradicsomot többnyire itt is a kertből szeretünk szedni. Ugyanis összehasonlíthatatlanul jobb az ize mint az üzletben vásároltnak. A nagybani amerikai termelők már évtizedek óta genetikusan keményítenek minden puha gyümölcsöt. Focizni lehet az őszibarackjukkal, olyan kemény. Soha nem puhul meg, kivéve amikor már rothadt belül. De kívülről akkor is szép és kívánatos.

A genetikus kísérleteknek három céljuk van: 1. olyanná tenni a gyümölcsöt hogy a férgeknek ne legyen inyére, 2. olyan szemre szép, nagy, és kívánatos legyen amilyen lehetséges, és 3. hosszú élete legyen az üzletek polcain. A valamikor puha gyümölcsök keménysége ezen fáradozások eredménye. Hogy az ize hasonlítson az eredetihez, az csak annyiban fontos hogy felismerhető legyen. A fogyasztónak alapjában csak annyit kell szolgáltatni az eredeti gyümölcs ízéből hogy legyőzhesse a benne támadt kételyeit az első harapás után. "Szemre barack, fogásra kugli, harapásra krumpli, izre némelyest a barackra hasonló - szóval ennek mégiscsak baracknak kell lennie, nem kuglinak vagy krumplinak."

Banán. Nos, a paradicsomban mindig van banán. A feleségem mindig gondoskodik arról hogy legyen legalább egy fél tucat a tálban. Minden nap ránézünk. Ha ránk jön még eszünk is belőle. Általában a gyümölcs itt arra való hogy diszitsen egy mellékasztalt. Plasztik gyümölcsöt is lehet kapni erre a célra, de az nem előkelő. Egyebekben a banánt a politikusok nyomják igazán itt is. Banálisabbak tudnak lenni a banánnál.

Földieper. Méretre fél ököl nagyságú, és persze az is kemény, de legalább nem tölték el teljesen az izét. Ezt otthon is lehet már kapni mint Spanyol epert. Én felszeletem, cukrot teszek rá, és tejjel öntöm nyakon. Tejszinnel jobb, de tejszint nem ajánlatos egy szivesnek zabálni. Különben sincsenek jó emlékeim róla. Tejszint először tizenhat éves koromban láttam Budapesten, amikor egy menős gyereket tanítottam ábrázoló geometriára külön órán és az anyukája nekem is adott belőle. Egy kicsit savanykás volt az ize és hasmenést kaptam tőle.

Almakörte. Kinából importálják, és persze az is kemény. Nem nagyon édes, de zamatos és vizes ízű. Én kedvelném, de elég drága. Feltehetően legalább egy hétig kell nézni és gyönyörködni benne hogy megérje megvenni, mert kis hálós csomagolásban jön egyenként csomagolva.

Görög dinnye. Az sem görög itt sem dinnye mert nincsen magva. Kis, kerek, csikos növény. Az ize ismerős, s nagyon civilizált eledel mert nem kell a magvakat köpködni.

Spenót. Tíz dollár fél kiló belőle mert felkapott. Csinálok időnként egy kis fazékkal amit egy hétig használok körítésnek, hogy zöldet is egyek mert nemigen eszek salátát amiért éjig érő árakat kell fizetni mert az köztudomásúan menybéli és diétás eledel. Amerikában mindenki diétázik és a kövérség a legnagyobb probléma. Én hagyom a salátát a helybeliekre meg a nyulakra.

Parsuttó. Olasz sonka. Savanyú kenyérral és limburgi sajttal úgy megüli a hasadat hogy hat óra múltán se leszel éhes. Persze ez nem igazi amerikai kaja, tehát igazán jó étel.

A hasam. Kezd olyan kemény lenni mint a gyümölcs. Pedig nem vagyok szteroidon. Ennek az a hatása hogy gondoskodó feleségem állandóan diétáztatna és folyamatosan letol amikor eszem. Hogy ne öljem meg már magam mert szüksége van rám. Szerinte a kaja megöl. Szerintem életben tart, mert a salátákon éhen halhatnék. Ő azért nem főz hogy én diétázzak, én meg azért főzök mert ő nem főz. Már amikor főzök.

Füstölt hal, lazac, pisztráng. Diétás kaja lenne de elég sós. Az ára is az. Úgy eszem mint más a cukrot. Spórolósan. Szerencsére olcsóbban is hozzá lehet jutni mint az üzletekben ahol patikai áron árulják. A jobboldali szomszéd füstöli nekem a halat. Ő a tavakra jár halászni, én az üzletekbe. Valahogy mindig többet fogok mint ő és sokkal hamarabb jövök haza. Általában félórán belül kifogom amit ő három nap alatt. De ő megfüstöli az enyémet ugyanannyi idő alatt az övével, amiből jut neki is, nekem is bőven és olcsón.

Hát ilyen az élet a Földi Paradicsomban. A Kánaánban azt hiszem jobb volt.